

הדיילות (זהבה ורחל אנג'ל)

כל נסיעה, כמה זמן נמשכה כל שהייה?
 (ב) האם הביקורים בחוץ-לארץ נעשו במיסגרת תפקידי דו של כבוד השר כשר-הפנים, או במיסגרת אחרת כל-שהיא?
 (ג) אס כן — מה היא המיסגרת האחרת? מה היו ולהיכן נעשו הביקורים במיסגרת תפקידי השר כשר-הפנים, ומה היו הביקורים האחרים (כולל מטרת כל ביקור וביקור)?
תשובת שר הפנים יוסף כורג:
 נסיעת שר לחוץ-לארץ יכולה לצאת לפועל אך ורק לפי החלטת הממשלה.
 הממשלה מאשרת או לא מאשרת הצעת נסיעה לפי המטרות של הנסיעה.
 נסיעתי באוקטובר 1970 היתה לה שתי מטרות:
 (1) הופעה עבור מילווה העצמאות — באוסטרית ובצרפת.
 (2) השתתפות בכינוס שרי הפנים, במיסגרת מור עצת אירופה בשטרסבורג.
 בנובמבר 1970 נסעתי ליום אחד, להביא ברכה לרב הראשי קפלן, במיסגרת מסיבה שנתקיימה לכבודו. בפברואר 1971 בשליחות מילווה העצמאות והפיתוח לארצות-הברית, והמגבית באנגליה.
 ביוני 1971 עבור בונדס בקנדה ובאמריקה.
 באוגוסט 1971 בשליחות מיוחדת בארצות דרום אמריקה.
 על-מנת לחסוך לשואל הנכבד שאילתה נוספת, הנני מודיע שאדבר, אם ירצה השם, במוצאי שבת, פרשת חיי שרה, בחוץ-לארץ, בכינוס תלת-שנתי מטעם הקונגרס היהודי, וגם זאת באישור הממשלה.

יותר בכנסת. אבל איש לא הזכיר אותה מעל הדוכן. במליאה נדונו חוקים בעלי אופי מישפטי, שאותם הביא לבית שר-המישפטים, יעקוב-שימשון שפירא. נואם אחרי נואם דן עליהם — מבלי להזכיר אף במילה אחת את הפרשה, אף לא את הופעת שפירא בטלוויזיה יום לפני כן, בשידור שריתק את הציבור כולו.
 הדיון כולו יכול היה להתנהל בארץ אחרת, או בשנה אחרת. הכנסת פשוט ניתקה את עצמה מהמציאות.

החלטתי להסתכן ולהעלות את הפרשה, לפחות בי כמה מילים.

על סדר-היום עמדה הצעת-חוק של שפירא, שבאה לנתק חוטים מסוימים מן הזיקה לפרשנות הבריטית. הדבר הוגדר כתינתקות החוק הישראלי מן המקור הבריטי, כצעד לקראת עצמאות מישפטית.

אורי אבנרי: לא קל היום לעלות על הדוכן הזה להתוכח עם שר-המישפטים על חוקים יבשים, בשעה שיש ויכוח במדינה על עניינים אקטואליים הרבה יותר, ובזמן ששר-המישפטים עומד במרכז תודעת הציבור גם כמישפטן וגם ככוכב-טלוויזיה.
 אסתפק בזה שאומר שאני מצטער על המעורבות של כבוד השר בפרשה הזאת.

היו"ר מרדכי ביבי: חבר-הכנסת אבנרי, זה לא דיון על תקציב, זה דיון בהצעת-חוק.
אורי אבנרי: מייד אדבר גם על הצעת החוק. מקובל שמותר להעיר הערות-אגב על דבר רים העומדים ברומו של עולם.

ממזרים - טיוולים - מתנות - דיילות

תם, ומחייב את המדינה. על כל פנים, כהתאם לאחת מהמלצות ועדת עצינוני, ועדה זו בודקת את הנושא.

שערוריית

דיילות האוויר

אל: שר העבודה
מאת: ח"כ אורי אבנרי
 קיבלתי העתק של תזכיר, שנשלח אל שר-העבודה מטעם ציבור דיילות האוויר בחברת „אל-על“. בתזכיר מצביעות הדיילות על הפליות חמורות כלפיהן כנשים, הכלולות בחוזה העבודה הקיים בחברת „אל-על“, וזה בניגוד לאמנה בינלאומית.
פרטי ההפליות הן כלהלן:

- (א) על כל דיילת שמצטרפת לחברת אל-על (משנת 1968 ואילך) לחתום ולהתחייב כי תועסק אך ורק עד גיל 35, או עד מלאת עשר שנים לכניסתה לעבודה — הכל לפי התאריך המוקדם יותר. (אין סעיף דומה לגבי גברים דיילות).
 - (ב) נאסר על דיילת, שטרם מלאו ארבע שנים לעבודתה כקבועה באל-על, להינשא — אחרת תפוטרי.
 - (ג) נאסר על דיילת להינשא לאיש צוות-אוויר — אחרת תפוטרי.
 - (ד) על דיילת העובדת מעל לארבע שנים כקבועה, הנני שאת ונכנסת להריון, לצאת לחופשה ללא תשלום — ועם הלידה הינה מפוטרת — כל זאת בניגוד לחוק העסקת נשים, האוסר פיטורי אשה בהריון, אלא באי-שור שר-העבודה (ועל שר-העבודה נאסר להתיר פיטורי עובדת מסיבת הריונה). הפיקציה של חופשה ללא תשלום עם תחילת ההריון מהווה, לטענת הדיילות, נסיון לעקוף את החוק.
 - (ה) על דיילת מעל לארבע שנות ותק, הנישאת, יש משמעת-עבודה מיוחדת, להבדיל משאר אנשי צוות דיילי-אוויר.
 - (ו) דרגת דייל-כלכל, שהינה הבכירה בדירוג הדיילים — מיועדת לגברים בלבד, ודיילת אינה זכאית לקבל תפקיד זה.
 - (ז) אין דיילת, בניגוד לדייל, יכולה להגיע לתפקידי מינהל ופיקוח.
 - (ח) דיילת שנפטרה, אין שאיריה זכאים לגמול-שארית, להבדיל מדיילים, ששאיריהם זכאים לאותו גמול. בתזכיר מציינות הדיילות, כי עקב ההוראות הנ"ל נמנעות דיילות רבות מלהינשא, ואלו שנישאות נמנעות מלהיכנס להריון. וכך, כי לרוב, לאחר עשר שנות עבדן, נותרות הדיילות ללא מקצוע וללא אמצעי-קיום, כשאפשרויות השתלבות בעבודה אחרת מוגבלות.
- הנני מבקש לדעת:**
- (1) האם נקט משרד-העבודה בפעולות כלשהן למניעת ההפליות הנ"ל?
 - (2) האם נבדק במשרד העבודה באם התפליות הנ"ל נוגדות את חוק שיווי-זכויות האשה, ואת הוראות „חוק שכר שווה לעובדת ולעובד, תשכ"ד-1964"?
 - (3) אם נערכה בדיקה — מה העלתה הבדיקה?
 - (4) האם נכונה טענת הדיילות, לפיהן נוגד חוזה-העבור דה את הוראות האמנה הבינלאומית למניעת הפלייה בתעסוקה ומשלוה-יד, אותה קיבלה ישראל?

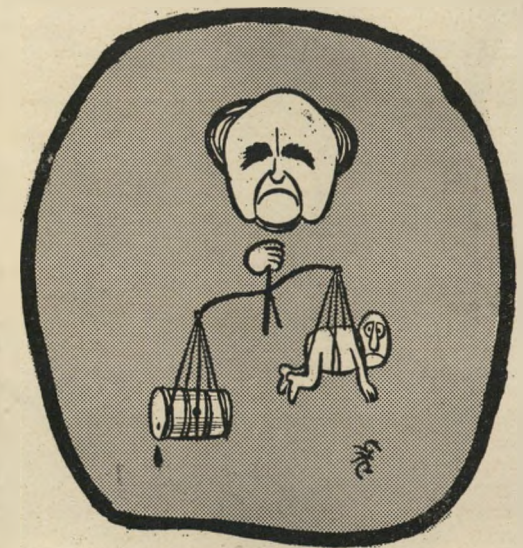
אורי אבנרי (שאלה נוספת): האם כבוד השר עור מד לנסוע בפברואר 1972 למכטיקו ולסקנדינביה, בשליחות המגבית או קרן היסוד?
שר הפנים יוסף כורג: יש ועדה עליינה העור סקת בדברים הללו. היא מחליטה מי כן צריך לנסוע ומי לא. זה עניין של שפות, זה עניין של הופעה, עניין של נסיון.
 אינני מחוסר עבודה, ברוך השם. אם הוועדה העל-יונה הזאת תחליט שכך צריך להיות, היא תפנה לממי שלה, והממשלה תראה אם יש משקל להמלצה או לא.

מי יפעיל את הטוטו?

שאיילתה מס' 3347
חברת-הכנסת אורי אבנרי שאל את שר האוצר:
 לאחרונה נמתחה ביקורת ציבורית חריפה על מפעלי הטוטו.
 גם „ועדת עצינוני“ דנה בסוגיה זו. בעיקבות הביקורת שנמתחה, הוצע כי ייערך מיכרו בין הרוצים להפעיל את מיפעלי הטוטו, או שהפעלתו תימסר למפעל הפייס.
אבקש לדעת:

- (1) האם ההצעות דלעיל נבדקו?
- (2) אם נבדקו — מה העלתה הבדיקה?
- (3) האם באו בדברים עם מיפעל הפייס, על-מנת לברר נכונותו לקבל על עצמו להפעיל את הטוטו?
- (4) אם באו בדברים עם מיפעל הפייס — מה עמדת מוסד זה?
- (5) האם נבדקו אי-פעם הוצאות החברה הקבלנית המפעילה את הטוטו?
- (6) אם נבדקו — עליידי מי נערכה הבדיקה? מתי נערכה הבדיקה האחרונה? מה העלתה הבדיקה?

תשובת סגן שר-האוצר צבי דינשטיין:
 לאור קבלת דין וחשבון ועדת עצינוני מינה שר החינוך והתרבות ועדה בינמשרדית בהרכב: סגן שר החינוך והתרבות, אהרון ידלן — יושב ראש, מנכ"ל מישפטים ד. טרלו, מנכ"ל חינוך ותרבות א. פלד, הממיר נה על הכנסות המדינה מ. נוינדרפר.
 על הוועדה להגיש המלצותיה, במשתמע מדין וחשבון ועדת עצינוני, לגבי שינוי החוק להסדר ההימורים בספורט, ולגבי הפעלת הטוטו.
אורי אבנרי (שאלה נוספת): כבוד סגן השר, האם אתה יודע מי הם בעלי חברת הגשר, שהיא החברה הקבלנית עד עכשיו? אם אין פגם אסתטי בכך שנמסר לה תפקיד זה בלי מיכרו בעבר?
סגן שר-האוצר צבי דינשטיין: לא, אינני יכול להשיב. אני יודע רק את הפרטים על הוועדה הזאת, שמונתה עליידי שר-החינוך והתרבות. האם שאלתך מתייחסת לכך שזה נמסר עכשיו לחברה הזאת, מאז פורסם הדין וחשבון של ועדת עצינוני?
אורי אבנרי: לא, החברה פועלת כל הזמן. מצב זה לא נשתנה בינתיים.
סגן שר-האוצר צבי דינשטיין: אינני יודע אם הופסק החוזה, או שהעניין מחייב על פי חוזה שנר

זאב ב„הארץ“

ואשר לחוק שלפנינו — יש לי ספקות. אני מפחד מפני מה שאפשר לקרוא „שוביניזם לגליסטי“, המת בטא מדי פעם בנאומים בכנסת, כאילו כל דבר שהוא בגדר ירושה מהחוק האנגלי הוא דבר פסול, וכאילו כל ניתוק מהחוק האנגלי הוא דבר טוב בפני עצמו. את הגישה הזו אינני מקבל.
...השאלה היא: האם חוק מסויים הוא טוב או רע — ולא אם יש לו זיקה לחוק האנגלי או לא.

אני מחייב רק שוביניזם לגליסטי מסוג אחד — ההינתקות המהירה ביותר מחוקי-החירום הבריטיים, כי זוהי ירושה קולוניאלית, ולא דווקא ירושה בריטית.

...בעיקבות דבריו של חבר-הכנסת פרוש, שאני שר מע אותם מדי פעם מעל דוכן זה, אני רוצה לומר: החוק העברי הקדום הוא בלי ספק מיבנה משפטי מפואר בפני עצמו; אבל היתה הפסקה מסויימת בחיים הממלכתיים של העם העברי בארץ זו, ויש חלל חוקי. איננו יכולים להתחיל במקום שהפסקנו לפני אלפיים שנה, ולומר שאנו ממשיכים משם. זה לא כל כך מתאים.

שנית, החוק העברי לא נפל משמיים, ולא נוצר יש מאין. גם הוא ינק ממקורות מישפטיים קדומים יותר. התפרסמו מחקרים מעניינים על זיקת חוקי-התורה לחוקי קי חמורבי הבבלי וחוקים אחרים של המזרח הקדום. המוחקק הישראלי הקדום בנה את מערכת-החוקים שלו על סמך משהו קיים: לקח מה שהתאים לו, פסל מה שלא התאים. תיקן מה שהיה טעות תיקון.

ואלה מסעות בורג

שאיילתה מס' 3407
ח"כ אורי אבנרי שאל את שר הפנים:
 מאז החל בכהונתו שר הפנים הנוכחי —
 (א) כמה פעמים יצא מישראל, לאילו ארצות היתה